U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. T.,** zastoupen JUDr. Klárou Samkovou, Ph.D, advokátkou vykonávající advokacii ve společnosti Advokátní kancelář Samková Veselá s. r. o. se sídlem Španělská 6, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, orgán sociálního zabezpečení,** PO BOX 122 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 6. 2011, č. .j. OSZ-129405–49/M–To-2011, k námitce podjatosti vznesené žalovaným Ministerstvem vnitra proti soudkyni Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, Mgr. Lucii Trejbalové,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová **není** vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, pod sp. zn. 60 Ad 14/2011.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím prvního náměstka ministra vnitra ze dne 24. 6. 2011, č. j. OSZ-129405-49/M–To-2011, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, orgánu sociálního zabezpečení, ze dne 30. 4. 2009, č. j. OSZ-129405-14/VD-Ná-2009, jímž byl žalobci odňat plný invalidní důchod od 1. 6. 2009.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce J. T. žalobu, o níž nebylo dosud rozhodnuto.

Žalované Ministerstvo vnitra ve vyjádření k žalobě především poukazuje na to, že žaloba směřuje proti správnímu orgánu I. stupně, který nevydal napadené rozhodnutí, a současně vzneslo námitku podjatosti proti samosoudkyni Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, Mgr. Lucii Trejbalové.

Žalované Ministerstvo vnitra v námitce podjatosti uvedlo, že samosoudkyně Mgr. Lucie Trejbalová je vyloučena z projednávání a rozhodování věci, neboť se již podílela na projednávání a rozhodování věci v předchozím soudním řízení (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 28. 6. 2010, č. j. 60 Ad 10/2010 - 49, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 7. 2. 2011, č. j. 60 Ad 17/2010 - 46). Ministerstvo vnitra se o důvodu podjatosti dovědělo dne 19. 9. 2011, kdy mu

datovou schránkou byla doručena písemnost, z níž seznalo, že věc má být projednávána a rozhodována právě Mgr. Lucií Trejbalovou.

Samosoudkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová ke vznesené námitce podjatosti uvedla, že se necítí být podjatým soudcem a že jí není známa žádná skutečnost, z níž by měly vyplynout případné pochybnosti o její podjatosti. Žalobce, jeho zástupkyni, ani pověřeného zástupce žalovaného správního orgánu osobně nezná a nemá žádný vztah k projednávané věci. Nepodílela se na projednávání věci před správním orgánem a má za to, že předchozí soudní řízení o žalobách žalobce proti správním rozhodnutím, o nichž rozhodovala, nejsou důvodem pro její vyloučení z rozhodování věci vedené pod sp. zn. 60 Ad 14/2011.

Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro vyloučení samosoudkyně Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalové z projednávání a rozhodování dané věci.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce přitom nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům – kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů – mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů není dán a není ani tvrzen.

Mgr. Lucie Trejbalová se rovněž nepodílela na projednávání nebo rozhodování předmětné věci u příslušného správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Rozhodování věci v předchozím soudním řízení je třeba chápat nikoli časově (tedy jako jakékoliv řízení před správním soudem, jehož byl J. T. nebo Ministerstvo vnitra účastníkem a v němž se soudkyně podílela na rozhodování), nýbrž instančně. Podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se tedy týká rozhodování ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků. (srov. č. 53/2004 Sb. NSS). Vyloučen by byl jen soudce, který by o téže věci rozhodoval nejprve v řízení u krajského soudu (resp. Městského soudu v Praze) a následně pak v řízení kasačním u Nejvyššího správního soudu. O takový případ zde vůbec nejde.

Zákon v § 8 odst. 1 s. ř. s. stanoví, že důvodem k vyloučení soudce nejsou ani okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Rozhodování soudce v jiných – souvisejících či

nesouvisejících – věcech proto nemůže již ze zákona vést k vyloučení soudce, byť by v těchto věcech byl účastník neúspěšný (§ 8 odst. 1 s. ř. s. *in fine*). Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a účastníkův nesouhlas s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Případné rozhodování Mgr. Lucie Trejbalové v jiných věcech účastníků tedy nemá žádnou právní relevanci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či neústavnosti postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2011

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu